בראתי יצר הרע ובראתי לו

TORAH TAVLIN IS ALSO AVAILABLE ONLINE TO VIEW ARCHIVES, STORIES.ARTICLESOFINTEREST OR TO SUBSCRIBE TO RECEIVE THIS TORAH SHEET WEEKLY. WWW.TORAHTAVLIN.ORG ORSENDANEMAILTO

34 Mariner Way, Monsey, NY © All Rights Reserved

שבת קודש פרשת וישב – כ' כסלו תשפ"ה Shabbos Kodesh Parshas Vayeishev - December 21, 2024

ויוסף הורד מצרימה ויקנהו פומיפר סרים פרעה שר המבחים איש מצרי מיד הישמעאלים ... (למ-א) - תמים תהיה עם ה' אלקיד

תנה בריש פרשתו מסופר אודות הליכת השבטים לרעות את הצאז. ואודות בקשת יעקב ליוסף ללכת לראת בשלומם. כאז נצטוה יוסף במצות 'כיבוד אב'. יוסף אינו עושה שום חשבונות. מוכן ומזומן הוא לקיים רצון אביו. על אף שהיה ידע כי אחיו שונאים אותו. והנה מתחיל הוא בדרכו ופוגש בגבריאל שמודיעו זאחיו הסיעו עצמז מז האחוה ומבקשים נכלי דתות להמיתו.

אז היה ביכולתו של יוסף להביז כי גבריאל נשלח מז השמים להצילו. ואות הוא מן השמים שלא תהיה עליו כל טענה אם יחזור אל אביו ויאמר לו כי דברי גבריאל צכבו בעדו להמשיר בדרכו, אך למעשה לא עשה שום חשבון, והמשיך בדרכו מתוך תמימות לקיים רצוז בוראו. ואכז הוכח כי חששו לא היה לשוא. ובבואו לפני אחיו ורידוהו מאיגרא רמא לבירא עמקתא, ועשו עמו סחורה כאילו היה כחומר ביד יוצר. עד אשר נמכר לסריס פרעה ונעשה כעבד פשוט. והמתבונו בכל אשר קרהו שתומם ויתמה וכי זוהי תורה וזוהי שכרה?

אלו המשתוממים ודאי יפליאו מהמסופר בהמשר. כי עדייז לא נשבר רוחו של יסף בראותו איך עלתה לו מחמת הליכתו בתומו, ושוב ביקש את לימודו שהורגל נו בבית אביו. ולא עזב את דרכי השי״ת גם כשבא לפניו נסיון עצום אשר העמידה ו היה כמעט בלתי טבעי. כפי אשר מבואר במדרשי חז"ל איר שאותה ארורה תעללה בו מידי יום ביומו בדברים הקשים מנשוא, וגם השטן התייצב לצידה הוכיח לפניו כי את חלקו לעולם הבא כבר הפסיד ביז כה, ובנוסף לכך הוכיחה לו הארורה כי גם מן השמים מרוצים מזה המעשה, בכל זאת לא הסיר את דמות אביו

ותתפשהו בבגדו לאמר שכבה עמי ויעוב בגדו בידה וינם ויצא החוצה ... (למ-יב) – הנסיוו של יוסף

לרש״: יוסף הצדיק היה לו נסיון גדול עם אשת פוטיפר, ועמד על בנסיון. ואיתא נגמ' (יומא לה:): "תנו רבנן: עני ועשיר ורשע באין לדין, לעני אומרים לו: מפני מה לא עסקת בתורה? אם אומר: עני הייתי וטרוד במזונותי אומרים לו: כלום עני היית יותר מהלל... רשע אומרים לו: מפני מה לא עסקת בתורה? אם אמר: נאה הייתי וטרוד ביצרי ייתי, אומרים לו: כלום נאה היית מיוסף? אמרו עליו על יוסף הצדיק: בכל יום ויום יתה אשת פוטיפר משדלתו בדברים. בגדים שלבשה לו שחרית לא לבשה לו ערבית. בגדים שלבשה לו ערבית לא לבשה לו שחרית. אמרה לו: השמע לי! אמר לה: לאו. אמרה לו: הריני חובשתך בבית האסורין. אמר לה: ה' מתיר אסורים. הריני כופפת קומתך, ה' זקף כפופים, הריני מסמא את עיניך, ה' פקח עורים. נתנה לו אלף ככרי בסף לשמוע אליה לשכב אצלה להיות עמה ולא רצה לשמוע אליה. לשכב אצלה. עולם הזה, להיות עמה, לעולם הבא. נמצא, הלל מחייב את העניים, רבי אלעזר בז זרסום מחייב את העשירים, יוסף מחייב את הרשעים", ע"כ. וכבר עמדו המפרשים על יברי הגמ', היתכן שבשמים יתבעו כל אחד ואחד שיהיה במדריגה של יוסף הצדיק.

A SERIES IN HALACHA LIVING A "TORAH" DAY Important Upcoming and Relevant Chanukah Halachos

explained in halacha (1), based on the Gemara (2).

the Name of *Hashem* (i.e. *Mezuzah*) and *mitzvah* items which

do not (i.e. Tzitzis). By Tashmishei Kedusha we apply the rule of

"מעליו בקודש ואין מורידיו". However, by Tashmishei Mitzvah.

objects of *mitzvah*, there is no such rule as long as it is not used

for a disgraceful activity (i.e. cleaning a toilet with a Talis

Katan), even if it is worn out and not used anymore, as

Lighting Menorah. One can ask an obvious question: *Chazal*

tell us (3) that the reason we light one candle on the first night of

Chanukah and add an additional candle each successive night

(like Bais Hillel) is for this very reason - "מעלין בקודש ואין מורידין".

However, in this case we are talking about *mitzvah* items and

not *kedusha* items, and vet we still apply this rule. This seems to

contradict the above-mentioned *Gemara*. The answer is that the

Chanukah Menorah was made similar to the Menorah in the

Bais Hamikdash. One is not permitted to derive benefit from the

Chanukah lights and the **Ran** (4) explains that the reason is because

מאת הגאון מויר הדב ברוך הורטפלר טלוטיא, דעטר העם מלל עטרת חוים ברוך, קליבלגד הייטס ראט מלל There is a difference between *Tashmishei Kedusha* that contain

the Sages made them similar to those in the Bais Hamikdash. These holy items of the *Bais Hamikdash* were considered items of kedusha even if they did not have Hashem's Name in them.

The "Yeshivishe" Answer. There are two separate halachos under the same name and general concept. One, in the "חפצא" (the item), that we may not demote it, which is learned out in the Gemara (5) from the pans of Korach's men which were elevated and became part of the *Mizbeach* (altar). Two, in the "גברא" (the person), so even where there is no demoting of the item, the גברא - the person involved - should do the *mitzvah* in a manner that shows he is elevating it. This is mentioned in the Gemara there regarding the Lechem Hapanim (loaves of bread) that were laid down on a golden table. This second category - "גברא" - is what we are doing by adding one light each night and elevating it, and it applies even to Tashmishei Mitzvah like גר חעכה. This is learned from a different case where Moshe Rabbeinu himself finished assembling the whole Mishkan and didn't allow anyone on a lower level to help him finish it, see **Rashi** *Menachos* (6). This entire train of thought is based on the **Pnei Yehoshua** in Megillah (7).

כין הריחיים – תבלין מדף היומי – בבא בתרא מעד.

מלוה on the loan paid off the loan to the מלוה. The guarantor (ערב) on the loan paid off the loan to the מלוה without consulting with the borrower's יתומים. He now came to get reimbursed from the יתומים for paying the lender, ארנומים savs מצו'ח מצוה savs ר' פפא and these orphans are minors and not מרוייב במצות. The שעבודא לאו explains this debt owed to the אינר שעבודא לאו (and he holds) מלוה ע"פ is a so there remains a מצרה to pay it. but since they are currently minors, they are exempt. The ערב will have to wait till they become adults and then claim his reimbursement. במוברת פרו רש"ג explains, the מצוה to keep one's word and to pay back debts, is derived from the pasuk 'היו צדק" and the *Gemara* leams מוה שלד צדק "**ולא**ו" שלד צדק "ולאו" שלד צדק "ולאו" שלד צדק "ולאו" שלד צדק (מס' צו' אות ד") מחל that if a משרא "הו" שלד צדק "ולאו" שלד צדק וולאו". The וחו"מ ס' צו' אות ד"ן מחרי תשובה loan. The פתרו תשובה says the pasuk רי"ה ואיכאן says the pasuk מערי ד"ה ואיכאן says the pasuk פתרו תשובה also holds ביתרו תשובה is a פרעת בע"ח. but savs the *pasuk* יש"ח brings is discussing not being באביה אחד בפה ואחד בלב leams it from האיש אשר אתה leams it from אחד בפה ואחד בלב (משה בי יוציא אליך העבוטי, here there is a direct command from the *Torah* to pay back. The מישה בי יוציא אליך העבוטי, here there is a direct command from the *Torah* to pay back. The מישה בי יוציא אליך העבוטי ארתי until he pays back, because מנא"מ אורני athi he pays back, because מנא"מ אורני athi he pays back, because פיניהער on דאורייתא on דארייתא אורני

י מיכו אל ירזרז עורר מרומש. here too, when fulfilling a *mitzyah.* ליכור מרומש here too, when repaying a loan, which is a *mitzvah*, one should not have to spend more than a 1/5th of his assets? ה' חיים answers that when the מלה pays back the loan, it's considered he gave back the Lenders money and not his own. In ס' תרנו] בשאר הלכה the מ' מאל asks why the Gemara asks if a father only has 5 סילעים to his name, but must fulfill פדינו הבן on himself and his son, who takes precedence? If the father only owns 5 selaim he should not have to be and answers with a כמיים פדיוו הבו and answers with a ביאר הלכה and answers with הבי מאז **ר' משה**?אל יביבו יותר מחומש that one spend money on it, like a Esrog, if one owns one, he need not purchase one. In this type of mitzvah, since the מוכרת is not the עצם מצוה, then we apply אל יבזבז. If the *mitzvah* is fulfilled רי **אלחע** אל יבזבז, then we do not apply ,עצם מצוה, brings the need not pay off the debts, as the ביבוד אב that if the father doesn't leave behind any assets. the יתומים need not pay off the debts, as the ביבוד אב משל אב. If so, even if he does leave behind assets, they should never be משל אב. If so, even if he does leave behind assets, they should never be משל אב.

(4) עייו שם (5) מנחות צט. (6) שם ד"ה ויקם (7) שם

R' Moshe Bogomilsky shlita (Vedibarta Bam) would say:

"ישמע ראובר ויצלהו מידם. What did Reuven hear that made him decide to save Yosef from the hands of his brothers." Rashi says that Reuven heard his brothers say, 'Let us kill him ...' but this was actually Ruach Hakodesh - the Holy Spirit Hashem was saying, 'You are planning to kill him; we shall see what will be with his dreams. Will your plan be realized and he will be dead, or will My words be fulfilled and his dreams will come true?' The brothers did not hear this Holy Spirit, but Reuven did. Thus, he immediately decided that he was obligated to save Yosef and bring him back to Yaakov.'

A Wise Man would say: "Knowledge is strength, but true wisdom is power."

Printed By: Quality Printing **Graphic Copy & Printing** (845)352-8533

"ONLY a Real Connection With Hashem Will Make Us Happy ...Build It!" (Be Mkabel !!) 855.400.5164 / Text 323.376.7607 / kvodshornayim.org

חיים ליפשיטץ ז"ל. נפטר כ"א כסלו והאשה חוה בת ר' ברוד ליפשיטץ ע"ה נפטרת כ"ב כסלו תהיינה נפשותיהם צרורות בצרור החיים

לעילוי נשמח ר' פינחס בו ר' אברהם

מלפניו. והתבונו אם יהיו מעשיו רצויים לפני אביו. ולא העבירו צערו על דעת בוראו. ואם לא די בצערו מגוף הנסיוז. נתגלגלו הדברים בסופו ואותה מרשעת בדתה מלבה סיפור אשר אינו מתקבל כלל על הדעת, באמרה שהיא החזיקה

בבגדו בו בשעה שהוא אנס אותה, ואף על פי כן לא חקרו אותה יתר על המידה והניחוה אותו בבית הסוהר. ושם היה מבלה שנים עשר שנים ממיטב שנותיו מבלי שיעשה שום עוול. הכל הגיעו על שקיים 'סור מרע ועשה טוב' וכל המתבונן יהמה לבו בקרבו על מה עשה ה' ככה.

MONSEYEDITION

הדלקת נרות שבת – 4:13

זמן קריאת שמע/ מ"א - 9:01

זמן קריאת שמע /הגר"א – 9:37

סוף זמז תפילה/להגר"א – 10:23

זמז לתפילת מנחה גדולה – 12:25

שקיעת החמה שבת קודש – 4:31

בוצט"ק צאת הסכבים – 5:21

צאה"כ / לרבינו תם – 5:43

אר לא לזמן מרובה יהיה לבו דואב. כי כשיהגה בפרשיות הבאות יווכח כי כל זה לא היו כי אם סיבות להעלותו על כס המלוכה. ואילו היה חסר פרט אחד מסאת יגונו לא היה ביכולתו להגיע לכר. ונמצא שהכל היה רק לטובה.

אלו הדברים צריכים לשמש כחיזוק עצום ועלינו להסיק מכאו כי אין אדם יודע מהו טוב עבורו ומה לא. ולא עליו המלאכה לחקור אחר העתידות. כי אם לקיים את משפטי התורה כמשמעז. ואף אם יווכח שחששותיו לא היו לשוא. מוטל עליו להתחזק באמונה שבודאי זוהי לטובתו. גם אם כעת אינו רואה האיר יצא מעז מתוק, אר יתחזק ויצפה לתשועת השי"ת. הלוא יוסף בעצמו גם כן לא ידע משר הי"ג שנים ששהה במצרים על מה עשה ה' ככה, וכל עוד שלא הגיעה השעה שבה היתה ישועתו אמורה לבוא לא היה ביכולתו להעלות על דעתו האיר ישמשו מצוקותיו כסיבות להתעלותו. אר האמיו באמונה שלמה ובטח בבוראו שהכל עשה לטובתו. וכמשדרשו ז"ל על הכתוב (תהלים מ. ה) 'אשרי הגבר אשר שם ה' מבטחו. זה יוסף'. והשי"ת שדרכיו מרובים הצמיח ישועתו באופן פלאי ע"י החלום של מלך מצרים, וכתוצאה מכך מעלים אותו מבירא עמיקתא לאיגרא רמא. ואז הוברר שכל המאורעות שעברו על ראשו לא היו כי אם הכנה לטובה גדולה העתידה לבוא.

יוסף היה צדיק גמור. והוא היה יכול לעמוד על כל נסיונותיו. אבל שאר כל בני אדם. שאינו במדריגה של יוסף הצדיק. מהו התביעה עליהם.

וביאר **השפת אמת**. שיוסף הצדיק שהובא לידו הר נסיוז היה כדי להכיז הדרר לכל הדורות הבאות, וע"י שהקדים יוסף הצדיק לעמוד בנסיון זה, הוכן הדרך שיוכל כל איש מישראל ג"כ להינצל מהר יצר הרע. וכדאיתא במדרש (ויקרא רבה לב. ה) שכל יורדי מצרים נגדרו בעריות בזכותו. וכמו כז נשאר לכל הדורות. עכ״ר. ועפ"ז מובז הייטב מדוע אמרו רבותינו דמי שעומד על נסיוז של קדושה. כשיש לו איזה תאוה שהיא לעבור על איסור של עריות. כגון באיסור שמירת עינים וכדומה. הרי הוא אז באותו רגע בבחינת מדריגת יוסף הצדיק. שהרי. האופו שיש לנו האפשרות לעמוד על הני נסיונות הוא מכח יוסף הצדיק. שכתב **הסטייפלער** (קריינא דאגרתא חלק א' עמ' קל): דמי שמנצח ומתגבר על התאווה [של עריות] אז באותו פעם שמתגבר על התאווה הבוערת בו באופן נורא הרי הוא ממשיר אור הקדושה על עצמו ועל העולמות באופן קדוש מאוד מאוד, ואין לשער גודל רוממות קדושת זה האדם הכובש תאוותו בזמן תקופו, והוא אז בבחינת יוסף הצדיק" עכ"ד. הרי בשעה שאחד עומד בנסיון, באותו רגע הרי הוא בבחינת יוסף הצדיק, שכל אחד ואחד יש לו הכח להיות הצדיק כמו יוסף הצדיק. כדמבואר בדברי הגמ'. שכל אחד ואחד יהיה נתבע כיוסף, וע"כ כשעומד בנסיון הריהו במדריגת יוסף צדיק.

ישלחו את כתנת הפסים ויביאו אל אביהם ויאמרו זאת מצאנו הכר ג'א הכתנת בגד הוא אם לא ... (לז-לב)

The clothing worn by prisoners in the Nazi concentration camps contributed to their dehumanization by erasing individuality and reducing them to an indistinct mass. The highly visible and distinctive colors made any attempt to escape extremely difficult. Each inmate was issued one set of clothes. Any loss of items, especially the cap, was punished. Clothing could be changed only every six to eight weeks. Prisoners had no soap, and rarely had the strength to wash their clothes in the little free time allowed them. Holocaust historians say that finding coats and jackets from the camps today are fairly rare, since most of the clothing worn by concentration camp prisoners was burned because of lice and other potential diseases. Also, most freed prisoners didn't want to leave reminders of their horrifying ordeal and never thought to keep them around.

The story of Benzion Peresecki - who later became Ben Peres - is told in extraordinary detail, thanks largely to the serial number on his prisoner jacket and careful records he kept and that his family found after he died. A woman by the name of Jillian Eisman was rummaging through a packed closet during a Long Island tag sale when she immediately recognized the symbol of horror and hate: A jacket worn by a prisoner at the Nazi Dachau concentration camp during World War II.

"I knew exactly what it was, even before I saw the numbers (on the chest)," said Eisman, who purchased the jacket for \$2 at the sale and donated it to the Kupferberg Holocaust Center. Curators there not only put the jacket on display but also unearthed the story of the person who wore it: Ben Peres, a teenager forced to make munitions for the German war effort, spent four years in a DP camp and then came to America, never telling his children much about Dachau or that he kept the jacket.

In some labor camps during the winter months, inmates received a prisoner outfit made of somewhat heavier material and if they were very lucky, a coat or sweater as well. Very few people owned an actual coat in the camps, and used a "kotz" - a woolen blanket, that was draped over their bodies for protection against the harsh elements.

One young woman, by the name of Esther Grosz, possessed such a "kotz" and wore it at all times, for fear that it might be discarded by the SS, or someone might steal it in the night. She came up with a brilliant plan. On her way to work on the night shift, she noticed a female day-shift laborer who was walking in the bitter cold without a coat. The woman heading for the day shift was without a coat because the Germans had punished her for some imagined "misdeed" by taking away her coat.

Esther felt compassion for this woman who would be forced to work for hours without protection from the elements.

One morning, as her night-shift was walking back into camp and the day-shift was heading out, she made eye contact with the woman and without hesitation, threw her "kotz" to the woman. The woman, Rivka Weiss, was surprised at this sudden action, but also very thankful. She had been working in freezing conditions for quite some time and did not know how she would survive day after day under these conditions. Rivka wore the coat all day and when her shift ended and she was now heading back into the camp, she saw Esther walking out to begin her night-shift. Instantly, she threw the coat back to her. The next day, this "coat throwing" repeated itself and continued throughout the duration of the war. The person heading to work wore the kotz.

This coat throwing was very risky. Obviously, had they been spotted by an SS guard while the coat was being transferred, it could have spelled disaster. It would seem that the genuine kindness of both women, was their merit of protection. Furthermore, had one of them gone back to her barracks one day with a kotz, and the next day without one, too many questions would have resulted and both women might have been paying with their lives. The fact that they each wore the coat half the day resulted in no one in the sleeping quarters finding out that she had obtained the kotz, when in fact it was shared with another person intentionally. At the Labor Camp, this was not known and therefore went unnoticed.

After liberation, the two women met. Although both had the same maiden name Grosz, they were not related by blood and lived in different countries. However, Rivka was married to Ephraim Weiss, who just so happened to be Esther's first cousin.

על מכרם בכסף צדיק ואביון בעבור נעלים - (עמום ב-ו)

A PENETRATING ANALYSIS OF THE WEEKLY TOO TO THE HAFTORAH BY AN UNEQUALLED HISTORIAN

In the *Haftorah*, *Amos HaNavi* reminds *Klal Yisroel* of the infamous sale of Yosef HaTzadik at the hands of his brothers, and how it was done for such a paltry sum, a pair of shoes. However, it seems that the error was in the sale - insinuating that had Yosef been merely given away to slavery for free it may not have been so bad.

R' Shloime Kluger zt"l (Chochmas HaTorah) explains that often when a person does something wrong, he tends to rationalize his misdeed. He may even "outsmart the system" and find a technicality to make it as though his action was not in fact an aveira. While he may escape judgment on this world, Hashem nevertheless knows what he did, and his punishment will come.

In the parsha we see that Yehuda exclaimed "What do we gain by killing our brother and covering up his blood? Come, let us sell him to the Yishmaelim, but let us not do away with him ourselves." But they already decided not to kill Yosef why did Yehuda reiterate it? The answer is that the brothers wanted to be as clean as possible and so they arranged for the Midianites to haul Yosef up from the pit and then sell him to the Yishmaelim. That means that technically, they had nothing to do with it. However, they made one mistake. By accepting money in exchange for Yosef, the brothers became implicated, placing themselves on the hook for not only the sale, but for all the suffering Yosef endured in the years he was separated from his family in Egypt

כי אם זכרתני אתד כאשר יימב לד

CONCEPTS IN AVODAS HALEV FROM THE FAMILY OF R' CHAIM YOSEF KOFMAN ZT"L

Yosef Hatzadik interprets the wine steward's dream in a positive light and asks for a small favor in return; to mention his name to פרעה in the hope he'd be pardoned. It would seem that the words כי אם are superfluous as it could have just said זכרתני When Emperor Napoleon was conquering city after city in Europe, he called for a night of celebration. He commanded one

of his soldiers to go to the nearest town and bring a Rabbi - because a Rabbi knows how to give a good speech! In the middle

of the night, the Rabbi of the nearby town fearfully opens his door, and a soldier tells him that Napoleon wants him at once. He packs his talis and tachrichim, and tearfully sets off with the soldier. Upon arrival at the banquet, Napoleon shouts, "Jew! I need a really good speech about me." The Rav thought to himself, "A drasha! That's my bread and butter." So he starts from Bereishis, explaining to the assembled about Hashem, Adam, the Mabul, the Avos, the Shevatim, with all the pertinent details. He explains that each word of the *Torah* is measured and precise. Not one unneeded letter! Finally he reaches

the words in Parshas Vayeishey: "כי אם זכרתני" and asks the above question! These words are seemingly extra! The Rav turns to Napoleon and says, "Yosef is telling Pharaoh's drinkmaster, 'Your entire incarceration was "כי אם" - just so that you should mention my name to Pharaoh.' Similarly, Your Highness, your power is unparalleled. Your victories, unmatched. But you must realize at the same time that as you ascend higher, you must remember the Jewish people favorably. because we are the reason for your unparalleled success. Everything is bishvil Yisroel." Napoleon was impressed with both the oratory skills of the Rabbi and the content. He smiled, thanked him, and sent him back home, handsomely rewarded.

Current world events demonstrate that, we too must realize: It is all for us - Bishvil Yisroel. And thus, we must prepare accordingly. *Hashem* is orchestrating everything and we truly hope that He will follow - כי אם זכרתני" - remember us!

משל למה הדבר דומה

ויכר יהודה ויאמר צדקה ממני ... (לח-כו)

משל: A young boy was not doing well in school. His parents were well-to-do people - his father was a prestigious lawyer and his mother was a doctor - and it was a tremendous blow to them that their highly intelligent child was not succeeding in school. Not only that, but he was getting involved with the wrong crowd of kids. Things weren't looking good for him.

His parents tried encouraging him and offering him incentives, but it was only of minimal help. The parents even hired a private tutor to assist the boy with his schoolwork, which helped his grades rise gradually - but not enough. The boy claimed he was behaving in class and working hard on his work, but his grades were not showing it.

the fear they would hear the worst - which they indeed did. own deeds and ultimately to a measure of perfection.

Not only did all his teachers have very uncomplimentary things to say about their son, but his report card was awful. He got straight C's and D's, and even a few F's.

The father confronted his son, "What's this all about?!" he demanded. The son looked his father straight in the eyes, he seemed to truly be unaware as to why his father was so agitated. Finally, he blurted out with honesty and sincerity, "So dad, what do you think the problem here is - a genetic issue or an environmental one?"

נמטל: In this week's parsha, Yehuda taught us a lesson of immeasurable value. Instead of looking around for someone to blame his issue on, he took responsibility for his own actions (even though there was a basis for his actions). This is the attribute of a responsible leader and essentially the Finally, PTA night came. His parents dreaded the night for attribute of every Jew. Accountability brings one to rectify his

וישב יעקב בארץ מגורי אביו בארץ כנען (לו-א)

EDITORIAL AND INSIGHTS ON MIDDOS TOVOS FROM THE WELLSPRINGS OF R'GUTTMAN - RAMAT SHLOMO

It was after years of aggravation in the home of Lavan, physical and spiritual battles with Esav, terrible anguish over the defilement of his daughter Dina, and much tzaar gidul banim in raising his twelve sons, that Yaakov Avinu finally wished to settle down and learn *Torah* in peace. But this was not to be for the tragic episode of *Mechiras Yosef* interrupted his peace of mind and what ensued was a very long and difficult period in the life of Yaakov Avinu. The Medrash asks: "Is it not enough that a traddik experiences serenity in the next world - shall he also wish to feel that peace in this world?" Why shouldn't Hashem "fargin" Yaakov some peace and quiet? What would have been so terrible had he enjoyed tranquility and serenity?

R' Yeruchem Levovitz zt" explains that the purpose of life is to grow from every situation. For one to reach his personal shleimus, he must pass the tests, nisyonos, that Hashem throws at him. If he fails these tests, Hashem will send him the same tests in different forms, so avoiding the issue will not accomplish anything. Rather than seeking tranquility in his life, Yaakov should have asked *Hashem* - as *Dovid Hamelech* did - to give him the strength, wisdom and wherewithal to overcome the difficult tribulations that inevitably crop up, in order to be able to serve *Hashem* properly.

Our job is not to focus on how we feel about a situation, but rather to view each and every issue in life as a tool for growth This way, we can actualize our potential and accomplish our goals - which is why we are here in the first place! So the next time you find yourself in a frustrating, upsetting or angering situation, STOP, CALM DOWN, and FOCUS on the source of your angst. Then, visualize it as an opportunity, a GIFT that *Hashem* is sending you, to work on yourself and overcome this nisayon. Remember, the purpose of life is not to relax, but to grow. So set your sights high to achieve your lofty goals, because in the long run, a person's ALTITUDE in life, is determined by his ATTITUDE in life!